

MHS I SÖDERLED

Den traditionsenliga utlandsresan för flyglinjens stabskurs (FSK 66-68) gick i år till Frankrike och England. Avsikten med resan var att få en inblick i såväl luftoperativa som taktiska problem i dessa länder. Oroligheterna i Frankrike och RAF:s 50-årsjubileum höll på att kullkasta kursledningens planläggning. Problemen löstes dock och deltagarna kunde påbörja resan den 10 juni.

● Studiemålen i Frankrike omfattade besök på en luftförsvarsentral och skolan för högre utbildning i franska FV. Vidare besök på två flygbaser, en ingående i kärnvapenstyrkan och en jaktattackbas.

Besöket på Luftförsvarsentralen — Centre d'Operations de la Défense Aérienne (C.O.D.A.) — gav en god bild av hur fransmännen ser på sitt luftförsvar. Av speciell intresse var att se hur det nya databehandlingssystemet Strida II byggs upp. Detta liksom vårt bygger bli på databärföring och kalkylering i datacentraler. — Andra

MHS

dagen ägnades åt ett besök vid Ecole Militaire, en skola med traditioner där bla

Napoleon varit elev. Utbildningen, som motsvarade vår utbildning i FV:s allmänna kurs (FAK), sker med hjälp av korrespondensundervisning under ledning av Ecole Militaire. Motsvarigheten till våra högre kurser på MHS. Skriftliga och muntliga prov föregår också inryckningen. Kursen på skolan är uppdelad i tre delar,

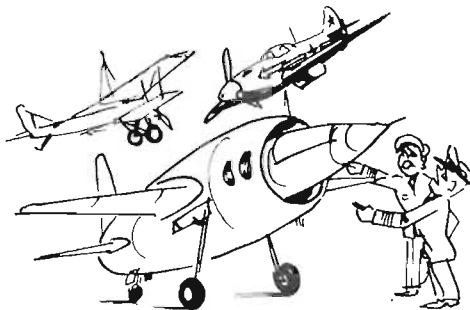
a) strategi, politik, ekonomi och teknik, b) luftoperativa studier för alla flygslag, c) fransk säkerhetspolitik/strategi och varar i tio månader. Direkt därefter

börjar en fyra månaders integrerad kurs mellan försvarsgrenarna. Antalet kursdeltagare från FV är cirka 40 st.

Höjdpunkten av programmet i Frankrike var besöket på flygbasen Merignac vid Bordeaux. Basen är utrustad med kärnvapenbäraren Mirage IV. Uppgifter för förbandet samt materielens redovisades på ett öppet och trevligt sätt.

I Dijon besöktes Base Aérienne 102, som är utrustad med Mirage III. Utöver redovisning av uppgifter och materiel — främst vad beträffar jaktattackingen — visades Mirage III i en enskild uppvisning.

Två dagar ägnades åt sightseeing i Paris. Flera av eleverna besökte ett flygmuseum — Musée de l'Air, Meudon Val-Fleury

— som inte är mycket känt. (Se dock FV-Nytt nr 1/68, sid 20). Där finns samlat flygmateriel från seklets allra första flygplan till de senaste. Det är där den av Flygvapnets krigsskola överlämnade J 29:an skall uppställas. Den som kommer till Paris och är intresserad av flygplan och flygmateriel rekommenderas ett besök.

● Studiemålen i England var att besöka dels det nyskapade Strike Command dels en amerikansk flygbas ingående i US Air Force Europe.

Den 17 juni avresa till Strike Commands Bomber Group i Marham, Norfolk. Basen är utrustad med lufttankningsversionen av Victor, som har till uppgift att i första hand betjäna Lightningförbanden med lufttankning. Det är främst vid ombesöring inom samväldet som lufttankning avses användas. — Under materieförevisningen på flygfältet förevisades en Victor med två Lightningplan tankande på låg höjd.

Dagen därpå besöktes Strike Commands Fighter Group i Binbrook — utrustad med bla Lightning. Besöket gav bla tillfälle till en frågestund hur engelsmännen ser på sitt luftförsvar och deras problem vid eventuella engagemang utomlands.

Efter Binbrook ställdes färden till Bentwaters, en av de två flygbaser som ingår i 81:a Tactical Fighter Wing. Den är utrustad med Phantom II, F-4C. De amerikanska resurserna gav som alltid ett överväldigande intryck vad beträffar personal, utrustning och underhåll.

Divisionernas uppgifter var av tre olika slag.

- 1) kärnvapenkrigföring
- 2) konventionell krigföring
- 3) luftförsvar.

Tyngdpunkten i utbildningen har alltmör kommit att förskjutas mot den konventionella krigföringen. — Ett av problemen tycks vara den kraftiga omflyttningen av personal runt hela världen. Den har de senaste åren ökat, vilket naturligtvis Vietnamkriget har varit en bidragande orsak till.

● Efter tre dagar med lika många flygbasbesök samt en eftermiddags sightseeing med shopping i London landade trotjänaren, Tp 79:an på Barkby den 20 juni efter sammanlagt elva dagars resa. ■

P G N-2

UTLANDSSTIPENDIUM

Det amerikanska elektronikföretaget Schlumbergers svenska avläggare, Schlumberger Svenska AB, har för tredje året i följd utdelat ett resestipendium avsett för studier av tillverkning inom elektronikområdet. De föregående åren har stipendiet gått till elev på Chalmers resp Tekn högskolan. I år tilldelades det kadett Jan Ahrén vid F2. — Markofficersutbildningen vid F2 omfattar bla teknisk utbildning, där elektronik har en framskjuten plats. Stipendiet utdelades vid en högtidlighet på F2 av dir K Källgren från Schlumberger i närvaro av bla biträdande brittiske flygattachén Corderey.

C F2 hade valt kadett Ahrén med hänsyn till att denne bedömts vara en lämplig svensk representant både med tanke på hans övertygande tekniska kunskaper och hans goda engelska.

Resan gjordes helt på värdföretagets bekostnad och blev ett slags gratissemester för Ahrén, som till och med åtnjöt rikligt tilltagna "veckopengar". Huvudmålet var Solartrons fabriker i Farnborough, England, också detta ett Schlumbergerföretag.

Första dagen studerades en marin övningsanläggning, som just undergick test. Dagen därpå synades digitala räknemaskiner, och Ahrén fick även följa hur det går till att göra en ELKA-bild (= fasta bilden på PPI-rör).

Tredje studiedagen bar det av till Plesseys Radar Factory på Isle of Whigt, dit man

förresten tog sig i en svävare. Studium av väderadarstation och kväll i PR-familjen. Fjärde dagen blev jobbig med sammanlagt nio timmars bilfärd p g a tågstrejken. Målet var Bawdsey där R.A.F. har sin rjalskola. Ahrén fick se allt som fanns att se och höll även själv ett föredrag om sin utbildning till markofficer i allmänhet och rjalutbildning i synnerhet.

Jan Ahrén var mycket nöjd med sin resa, där allt klaffade perfekt och under vilken

hans värdar gjorde allt för att han skulle trivas. Dessutom var den givetvis intressant och gav mycket av värde för den fortsatta tjänsten i FV. — Man får hoppas att detta goda initiativ från Schlumberger inte bara var en engångsföreteelse. Det är just stimulans av den här typen, som kan få en kurs av exempelvis kadetter att spöras inför möjligheten till sådana intressanta studieresor. ■

S-g

HÄNT VID FLOTTILJERNA

EN AVSKEDSRESA

Årets utlandsflygning för F20-kadetterna ägde rum i slutet av maj och resmålet var Italien via Holland och Frankrike.

Resan kunde i stort genomföras i relativt bra väder, även om problem ej saknades. Särskilt gällde detta i kombination med den franska strejken, som förhindrade alla normala teleföbindelser och därmed också väderrapporteringen såväl in till som ut från landet. Men anpassning till situationens krav löste alla dessa problem. Genom samverkan mellan 29-orna och transportflygplanen samt utnyttjande av kortvägsradion i Tp 79:an och diverse markstationer i Europa kunde informationer erhållas — knapphändigt men tillräckligt.

● Mellanlandningarna på Twenthe i Holland och Dijon i Frankrike innebar förutom flygerfarenheter även tillfälle till samvaro och tankeutbyte. Överallt visade man stor gästfrihet, som till inte ringa del har sin grund i den respekt för och uppskattning av det svenska flygvapnet, som man överallt möter i Europa.

Mottagandet i Italien blev hjärtligt. Efter att under en kort s k teknisk mellanlandning i Pisa ha kunnat konstatera att tornet fortfarande lutade, kunde hela kontingenten från F20 landa på flygplatsen utanför Neapel den 21 maj.

Väderorganisation under besöket var Accademia Aeronautica, centrum för det italienska flygvapnets officers- och Ingenjörsutbildning. Anläggningen är oenkligen storslagen både vad omfånget och läget beträffar — på höjden vid Pozzuoli med utsikt över Medelhavet.

● På gästvänligheten var inte att ta miste. Den accentuerades också vid den gemen-

F 2

F 20

► samma middagen som inledde besöket. De 900 kadetter och lärare som bänkade sig vid det goda middagsbordet fyllde ändå bara tre fjärdedelar av den stora kadettmässens kapacitet. Som en extra honnör hade den svenske konsuln inbjudits. General Cavallera, chefen för Accademia Aeronautica, var en charmerande värd tillsammans med skolans officerare och kadetter. Det var naturligtvis även mycket intressant att erhålla genomgångar om det italienska utbildningssystemet och därur dra erfarenheter och göra jämförelser.

Vid ett besök på Capri, som badade i sol, kunde F20-kadetterna konstatera att den blå grottan verkligen gör skäl för namnet och att Axel Munthes San Michele är en välbesökt turistattraktion.

En vandring genom Pompejis välplanerade gatusystem var fascinerande och det var lätt att under den sakkunnige guidens ledning förflytta sig nästan 1900 år tillbaka i tiden. Hur modernt tänkte man inte redan i det gamla romarriket! Och vilket historiskt minnesmärke har inte det ödesdigra askraget över staden år 79 e Kr bevarat åt eftervärlden! Som ett kuriosum berättades att vissa delar av staden avseriktligt ännu ej grävts ut, eftersom en konservering för ytterligare något tusental år bäst sker genom asklagrets egen försorg.

VARSA GOD — EN 29:A

Under den utlandsflygning som F20 genomförde (se ovan) överlämnades ett flygplan 29 som gåva till det franska flygmuséet. Överlämningen av "Tore 13" skedde på jaktflygbasen utanför Dijon den 29 maj. Flygplanet skall senare flyttas till Musée de l'Air utanför Paris. — På liknande sätt överlämnades förra året en 29:a till England, och Danmark har nu även lovat ett exemplar.

Trots de besvärliga franska inrikes förhållandena som räddade man från fransk sida ordnat en välarrangerad ram kring överlämnandet. Från svensk sida deltog C F20, svenske flygattachén i Paris och representanter ur den svenska flyg- och markstyrkan. Från fransk sida deltog bl a general de L'Espinay — regional chef för flygstyrkorna i området, överste Rougevin-Baville — chef för Musée de l'Air, överste Grenet — chef för flygbasen i Dijon, ett flertal franska officerare samt fransk paradtrupp.

• Med hjälp av vår Hercules kunde samtliga lärare och kadetter göra ett dygns-långt besök i Rom. Colosseum ger förutom ett imponerande intryck, även en påminnelse om människans tidlösa grymhet. Den svensk-italienska paraden med kransnedläggning på "den ökande soldatens grav" på Piazza Venezia på morgonen den 25 maj blev både högtidlig och ett yttre tecken på vänskapliga relationer.

Att italienska flygvapnet förfogar över individuellt skickliga piloter gavs bevis på under flyguppvisningen vid italienska flygvapnets "FC", Practica di Mare. Två provflygare utförde flygning med en Fiat G-91 och en Macchi MB 326. Flygningen med Macchi var direkt nervpirrande och omfattade alla tänkbara manövrer inklusive ryggsjinn med låg ingångshöjd och urgang med, som det tycktes, mycket små marginaler.

Vid diskussioner med flygande personal framkom bl a att kravet på en FFSU-förare för att hålla möttet var ca 180 timmars flygtidsuttag per år på krigsflygplan.

• Söndagen den 26 maj företogs en utfärd med buss till Scala — platsen för den svenska flygkatastrofen 1947, den sk Salernolyckan. Dagen blev en verklig högtidsdag både för besökarna och den lilla staden.

Vid själva överlämnandet inledde C F20 med ett kortare anförande — ur vilket här citeras: "Herr General, mina herrar! — Det är en stor ära för mig att till Eder få överlämna detta flygplan. Det är fortfarande ett flygplan användbart för operativa uppgifter. Det är försedd med efterbrännkammare och kan bära såväl attack- som jaktraketer liksom även automatkanoner och robotar. Det är med andra ord en pigg åldring, som jag har glädjen överlämna till Ert museum.

Flygplan SAAB 29 nådde internationell uppmärksamhet under Kongokrisen, då flygplanet visade prov på enastående fältmässighet. — Det används även av Österrike som jaktflygplan.

Den resa vi nu gör är den sista för "den Flygande Tunnan" i större sammanhang. Fran och med i år utgår den som operativt flygplan i det svenska flygvapnet efter lång och trogen tjänst.

De svenska relationerna till Ert land är mycket goda. I det svenska flygvapnet finns

som mötte upp i bästa söndagsskrud. Efter en högtidsceremoni med kransnedläggning vid monumentet på det lilla torget besöktes det svensk-italienska barndagshemmet. Barnen hälsade välkommen viftande med svenska flaggor. Det blev i dubbel bemärkelse ett besök med brio, eftersom "BRIO" (Bröderna Ivarson i Osby) vänligen skänkt ett stort antal leksaker, som nu kunde utdelas — till barnens stora förtjusning.

På flygningen åter mot Sverige gjordes en kort men givande anhalt på Istranabasen utanför Venedig — givetvis besöktes även själva gondolstaden.

Efter att på återflygningen genom Frankrike ha överlämnat en "Tunna" som gåva till Musée de l'Air (varom berättas på annan plats) kunde flygningen planenligt slutföras till Ljungbyhed. Genom påspädning med reservflygplan erhöles åter tre fulla divisioner som i prydlig formering kunde flyga in över Uppsala för landning på Ärna. Därmed var punkten satt för årets utlandsflygning, samtidigt den sista med flygplan 29 och även den sista med 29:an överhuvud taget i så stort sammanhang. En epok i F20:s historia har med 29:ans utgång gått till ända.

• Tveklöst har denna typ av flygning både ett stort utbildningsvärde och PR-värde.

On

örskillig utrustning som skapats i detta land, av briljanta tekniker. Franska jetmotorer och franska radarstationer är många av de produkter vi utnyttjar i det svenska flygvapnet.

När jag nu lämnar denna svenska produkt till Ert museum är det med glädje, stolthet och tacksamhet. — Med dessa ord förklarar jag flygplan SAAB 29 nr 13 vara i Eder ägo".

Därefter talade general de L'Espinay och överste Rougevin-Baville och sedan den sistnämnde i laga ordning kvitterat den uppskattade gåvan avslutades ceremonin, varpå följde lunch på officersmässan.

Från fransk sida framhölls, att Sverige räknades bland "de stora" när det gällde flygets allmänna utveckling på det militära området. Och placeringen av flygplan 29 på det franska flygmuséet får väl ses som ytterligare ett exempel på den internationella uppmärksamhet, som ägnas svensk flygplanproduktion och det svenska flygvapnet.

On

ÄN SE'N DÅ...?

... är namnet på en uppmärksam utställning som visats i såväl Göteborg som Stockholm. Utställningen — som behandlar miljöförstörelsen, vår likgiltighet inför svälten i u-länderna, vår tekniska och forsknings alltför ensidiga inriktning, vår överflödiga och lyxmättade konsumtion m m — har producerats av ett tjugotal arkitektstuderande vid Chalmers.

□ Denna utställning om människans villkor är en protest mot vårt slentriantänkande. Enkla, slagkraftiga och suggestiva bilder och texter nöts in. Och konklusionen är: Dagens levnadsstandard får inte räknas i bil, båt, sportstuga, TV, antal golfklubbor etc utan i ren luft, rent vatten, mat åt människan, buller- och stressfrihet, fred i världen etc. — Självlklara ting som tydligt blir allt mindre och mindre självlklara.

— Utställningen, som tidigare visats på Göteborgs stadsbibliotek och sedan i Göteborgs Banks bankhall på Sveavägen i Stockholm, flyttade den 22 juli till Stadsmuséet i

Stockholm, där den förblev ca 2 1/2 mån. Vid sidan av utställningsprogrammet forekom andra liknande aktiviteter. Under en vecka spelade "Fickteatern" gratis ett spel om miljö ("Människan i stan") på muséets gård. — Likaså i anslutning till utställningen anordnades i september fem offentliga seminarier behandlande: massmedias och reklamens styrande av attityder och behov; statliga garantier vid investeringar i u-länderna; barnbegränsning; stadsplanering och de styrande intressena; luft-, vatten- och bullerproblem

□ Som uppgiftskällor har utställningsproducenterna bl a använt litteratur av prof. George Borgström: "Mat för miljoner", "Granser för vår tillvaro" eller "Världens mat" och doc. Hans Palmstiernas: "Plundring, svält, förgiftning". — Svenska FN-förbundet utger tidningen "Världshorisont".

För de nödställda i Biafra kan bidrag bl a skickas till Radiohjälpen (postgironummer 19 19 50) och Rädda Barnen (postgironummer 900 100)